

ŽENSKA FUDBALSKA EKIPA VOJNE AKADEMOJE RAZBIJA SVE TABUE

Kad skinu uniforme, devojke pikaju fudbal

SUZANA LUKOVIĆ

Marljivo spremanje ispita, a onda svakog ponedeljka i srede u salu za mali fudbal na trening. Znoj, timski duh i naporne pripreme, a kao rezultat medalje sa raznih turnira širom zemlje i sveta.

Ne, to nije reprezentacija Srbije. To je ženska fudbalska ekipa Vojne akademije.

Ove devojke ruše sve tabue i pokazuju da žene mogu da budu uspešne u „najvažnijoj sporednoj stvari na svetu“. Perspektivna ekipa mladih kadetkinja, formirana u februaru 2014, već sledećeg meseca donela je zlato sa Memorijalnog turnira „Igrajmo za 16“. Uspeši su nastavili da se nižu, dva zlata, jedno srebro, bronza, a onda su mlade nade popularnog futsala pokazale koliko su jedinstvene.

Prošle godine smo napravile Osmomartovski turnir na Vojnoj akademiji, gde smo osvojile prvo i treće mesto. Naša jedinstvenost odgleda se u tome što smo mi prve otvorile takav turnir povodom Dana žena u kojem je, pored dve naše ekipe, učestvovala i Komunalna policija i redakcija RTS. Ove godine, ekipa Vojne akademije je prvi put u istoriji odigrala i međunarodne prijateljske utakmice, i to sa kolegicama iz Velike Britanije i

USLOV DA DEVOJKE BUDU U FUTSAL EKIPU JE DA NASTAVNE OBAVEZE NA VOJNOJ AKADEMiji OBAVLJAJU REDOVNO

USPEŠNO POLAŽU ISPITE I VREDNO TRENIRAJU

Bosne i Hercegovine. To je naišlo na pozitivan odjek među engleskim prijateljima, te su nas pozvali da odigramo još dva prijateljska meča u septembru. Ono što je zanimljivo je da učestvujemo na međunarodnim turnirima kao vojska jer imamo oficire potporučnike, samofinansirajuće studente sa Vojne akademije, kao i jednu pripadnicu vojne policije sa Topčidera,

dok su ostale devojke kadetkinje i oficiri – kaže Ranka Tomić, selektor ekipe. Sve članice tima, pored negovanja sportskog duha i zdravog života, u obavezi su

da nastavne obaveze obavljaju redovno.

Sve je stvar dobre organizacije. Već od prve godine na Akademiji stekla sam radne navike jer ovde postoje stroga pravila, pa mi to ne predstavlja problem. Jedan od pokretača je moja većita težnja ka zdravom životu. Ranije sam trenirala rukomet, ali od malih nogu gajim ljubav prema fudbalu – kaže kadetkinja Milica Janković. Jelena Bajić objašnjava kako je došla na ideju da trenira futsal.

Sve je krenulo spontano. Nisam ranije ništa trenirala, tako da sam u početku više pratila drugarice, bodrila ih na utakmicama, da bi me već naredne godine selektorica Ranka pozvala da budem

DEVOJKE NIŽU USPEHE, DOSAD SU OSVOJILE VIŠE MEDALJA

deo ekipe. Počela sam čisto iz razonode i radi treninga, a posle sam se poboljšala u igranju i shvatila da želim da futsal bude jedan od mojih životnih poziva – kaže ona.

Od tada, zajedno sa ostalim kadetkinjama, ona se priprema za brojne utakmice i turnire koji ih očekuju, od turnira „Sačuvajmo tradiciju“,

koji će se održati sledećeg vikenda na Košutnjaku, do prijateljskog meča sa bugarskim kolegicama na srpsko-bugarskoj granici.

Ponekad stvarno bude teško, zbog kolokvijuma i ispita, uopšte obaveza na fakultetu, ali uspevam da izdvojim sat vremena da dodam na trening. Štaviše, jedva čekam

da se tako oslobodim stresa. Preznajmo se ovde, istrčimo i posle nazad u čitaonicu. Još kad osvojimo medalje, to mi je poseban podstrek da dam sve od sebe na svakom sledećem takmičenju jer ništa lepše ne sija od zlata – kaže Jelena.

Nekima od njih u vena ma teče fudbalska krv. Iako je ovde od osnivanja ženske fudbalske ekipe Vojne akademije, Marija Krunić kaže da koreni ljubavi prema sportu, a posebno fudbalu, sežu daleko u prošlost.

Moj deda se profesionalno bavio fudbalom, tako da sam na neki način odrastala u fudbalskoj porodici. Za razliku od druge dece, umesto uspavanki meni su preporučivani događaji sa sportskih priredbi – kaže ona.

U ekipi su i devojke koje, pored popularnog futsala, treniraju veliki fudbal. Jedna od njih je i pripadnica vojne policije 25. bataljona pri gardi u Topčideru.

Profesionalno igram veliki fudbal u prvoj ligi u Kuršumlji. Moj brat je trenirao, pa sam mu se pridružila već od pete godine, tako da je to nešto što nosim iz detinjstva. Taj osećaj kada izadem na teren, gde sam svoj na svome, kada postignem gol, to je nešto neopisivo – rekla je Tamara Kirov.

Kapiten zlatnih devojaka i potporučnica Jelena Šulčić iz opravdanih razloga nije sa svojom ekipom. Naime, ona je trenutno u Požegi, gde se predano priprema za mirovnu misiju u Libanu u koju ide krajem maja. Ova borbeno devojka je kapiten od samog osnivanja ženskog futsala na Akademiji.

Kvalitet devojaka i njihove ekipe prepoznala je i kompanija „Mozzart“, koja im je donirala sportsku opremu. ■